

V našem razredu

ELA, 3.A

V našem razredu je vedno zabavno. Želo mi je bilo bajn, ko smo šli v šolo v naravi. Avtobus nas je pričakal pri šoli. Ko smo prispeli, so nam povedali v kateri sobi smo. Prvi dan smo se predstavljalni in dobili vremenski dnevnik. Vsak večer nam je učiteljica Ksenija prebrala pravljico, ta del mi je bil zelo vesel. Poenca smo prisle fantom v njihovo sobo in smo si skupaj izbrali pravljico. Enkrat je šla pravljica o nemem ribiču in njegovi ženi. Živila sta v starri in razpadajoči hiški. Ribič je, enkrat njen prav posebno ribo. Ta je hotela

da jo izprsti in mu lahko izpolni željo.

Takrat sem postala žalostna, ker sem se spomnila na naso macko Henri, ki je umrla ko sem bila v drugem razredu in jaz
če bila(jež) revni ribič bi si želela samoto,
da
(dobi) ozivela čeprav nem da točni mogoč.

Zelo vseč mi je bilo tudi ko smo pekli kostanje in hrenovke. Najbolj mi je bilo vseč, ko smo delali cirkuske vragolije.

Jaz sem najbolj(obvladala) palice, tista dve palici po mojem iz plastike z dvema
čopkoma
(palikama) na vsaki strani. Moj rekord metra v višino je bil približno tri metre. V (ve) četrtek predzadnji dan smo imeli plesna

naše glasbene želje. Vsaka skupina je dobila

en list na njega je morala napisati pet

glasbenih želj in list okrasiti. Tista skupina

ki je imela najlepši list je bila prva na

vsiči za glasbene želje na listu. Učiteljica

nas je vsako jutro zbudila z glasbo in glasno

rekla dobro jutro dobro jutro. Njen način

zdravljanja mi je bil vseč. Prvo noč nisem

zaspala zelo dolgo ker mi ni šlo. Enkrat

je učiteljica vprašala kaj nam je bilo tisti

dan zabavno. To mi je bilo vseč ker so tudi

stariji izvedeli kaj je nam otrokom fino.

Vsak večer smo imeli večerne animacije.

Enkrat smo eno avto hodili. Nini bilovšč

da smo toliko hodili, bilo pa mi je všeč,
kot smo ugasnili svetilke, a na mojo žalost
je bilo oblačno in nismo videli zvezd in
lune. Celosola v naravi mi je bila zelovščina
in zadnji dan sem bila žalostna, ker smo
ili načaj v ūlo, ampak nem da se vse dobro
in slabo enkrat konča. To šolsko leto smo
imeli tudi plavalni tečaj. Vsaki dan po
malici nas je avtobus odpeljal do kopalista
Pristan. Tam smo najprej šli v garderobo
prince na eni strani, fantje na drugi
strani. Ko smo se preoblehli v kopalke smo
se stisirali in šli v mali baxen, kjer smo
se petnajst minut igrali. Spominjam se kako

so nas prvi dan klicali, pri katerem učitelji smo. Ni mi bilo vseč ko so nam rekli da naj plavamo v mire in naj si vzamemo čas potem pa nas razporedijo po času ker sem slisala strelke in videla da jih je nekdo zapisal. Na plavalnem tečaju je bilo odlično, samo olimpijski bazen je bil veliko premazel. Zadnji dan smo lahko skakali iz visokih skakalnic. Torej si nisem upala skočiti in sem lahko ostala v malem bazenu tijer svet svet mojo sošolko Niko podajali tega. Plavalni tečaj je bil nekaj posebnega. Tako kot šola v naravi. Ko sem to pisala sem se spomnila kakšje bilo (na 1) ko smo

šli predvčerajšnim ineli senčne lutke. Gospe mojca in Metka sta nam predstavili senčne lutke še iz drugih držav. Vsi našteti dogodki so mi bili zelo vseč in upam da bo kdaj kaj podobnega.